

Kerstverhaaltje

He, hoe kan dat nou? Caspar keek nog eens omhoog. Ja, de ster bleef toch echt stilstaan. Echt koninklijk zag het er hier niet uit. Hij keek om zich heen. Een paar boerenschuren, weiland, een verlopen herberg. Een schurftige hond schuurde langs z'n benen.

Caspar dacht terug aan de afgelopen maanden. Het was allemaal begonnen op die gedenkwaardige zondagavond. Hij was net aangenomen als jongste bediende op de school voor sterrenkunde in Saveh en had een echte sterrenkijker gekregen. Vol trots had hij de hemel afgespeurd op zoek naar sterrenbeelden zoals zijn leermeesters hem hadden uitgelegd. Toen had hij hem ontdekt. Zo fel, zo helder, zo mooi, en op geen sterrenkaart te vinden. Dat moest wel een heel bijzondere ster zijn. De volgende dag had hij het aan zijn leermeesters Melchior en Balthasar verteld. Ze hadden hem uitgelachen. Tuurlijk joh, da's gewoon Venus. Maar Caspar had het er niet bij laten zitten. Hij was in oude boeken gaan snuffelen en had ook nog een ander heel oud boek gevonden vol met voorspellingen over een Messias die geboren zou worden. Die joodse verhalen stonden wel bekend als betrouwbaar. Caspar wist het bijna zeker: die ster had te maken met de geboorte van een Joodse koning, de Messias die de wereld zou redden. Schoorvoetend had hij het nog eens verteld aan z'n leermeesters en nu waren ze wel geïnteresseerd. Samen hadden ze opnieuw naar die geheimzinnige ster gekeken. Uiteindelijk had de oude Balthasar de knoop doorgehakt. 'Als de boeken kloppen dan is dit echt een koningsster. Laten we op reis gaan om die koning te zoeken'. Het was een lange reis geweest. Honderd dagen, dwars door de woestijn van Arabië. Uiteindelijk waren ze in Jeruzalem aangekomen, bij koning Herodes.

Caspar vond het maar een enge vent. En dan die schriftgeleerden, wat een slijmjurken, nee, dan was de kwaliteit van de geleerden thuis in Perzië toch stukken beter. En nu hadden ze hem ook nog de verkeerde kant opgestuurd. Bethlehem of all places, da's toch geen plaats voor een koning. Maar waarom bleef die ster dan nu stilstaan? Caspar zuchtte diep.

Caspar, Caspar! Caspar schrok op uit zijn gepeins. Caspar, kijk dan, daar bij die stal. Melchior en Balthasar wezen naar een klein hutje waarvan de deur op een kier stond. En uit die kier scheen een oogverblindend licht. Caspar 's hart bonsde in zijn keel en met een vreemd maar blij gevoel ging hij naar binnen...

Zo zou het gegaan kunnen zijn. Het blijft natuurlijk een vreemd verhaal. God zelf, de schepper van hemel en aarde, stuurt zijn Zoon naar deze wereld om mens te worden en daarmee alle mensen te redden. Dat is van wereldomvattende betekenis. Veel groter dan het WK voetbal, veel belangrijker dan de energiecrisis, maar wie merkt het op? Vrijwel niemand. Ja, een paar herders en een stel merkwaardige magiërs uit een ver en heidens land. Maar verder? Iedereen leefde gewoon verder alsof er niets gebeurd was. 'Hij kwam bij ons heel gewoon, de Zoon van God, de mensenzoon' zegt een lied uit Opwekking.

De vraag is natuurlijk of wij het wel opmerken. Raken wij nog in de ban? Willen wij op reis gaan, het licht achterna, knielend voor de kribbe? De oude profeet Jesaja schreef het heel mooi op: 'het volk dat in duisternis ronddoelt ziet een schitterend licht. Zij die in het donker wonen worden door een helder licht beschenen (...) want iedere laars die dreunend stampte en elke mantel waar bloed aan kleeft, ze worden verbrand, een prooi van het vuur. Een Kind is ons geboren, een Zoon is ons gegeven; de heerschappij rust op Zijn schouders. Deze namen zal Hij dragen: Wonderbare Raadsman, Goddelijke Held, Eeuwige Vader, Vredevorst. Groot is Zijn heerschappij, aan de vrede zal geen einde komen.' (Jes. 9: 1-6)

Aan de vrede zal geen einde komen. Dat is de ware betekenis van het kerstfeest. Dat God deze donkere wereld niet aan zijn lot overlaat. God zette de eerste stap, Jezus werd mens. God zet ook de laatste stap, Jezus komt terug als de echte Koning om de mensen weer met God te verzoenen, om de wereld weer heel te maken. Geen oorlog, ziekte en ruzie meer maar echte vrede. Daarmee is kerstfeest niet alleen het feest van de geboorte van Jezus maar veel meer nog het feest waarin we vol verlangen uitzien naar zijn terugkomst op aarde!

Maar je moet het wel opmerken. Want God werkt in het verborgene. Bijna niemand had door wat er echt gebeurde in die kribbe in Bethlehem. En ook vandaag de dag zijn er veel mensen die niet zien dat God Zijn plan aan het volvoeren is. Soms zien we al wat van Gods grote daden als we ons hart richten op Jezus. Ook wij mogen die ster volgen op weg naar de ontmoeting met Jezus.

En in de tussentijd? We mogen het licht van Jezus nu al laten schijnen. Jezus zegt het in Matteus: 'Jullie zijn het licht in de wereld (...) Zo moet jullie licht schijnen voor de mensen, opdat ze jullie goede daden zien en eer bewijzen aan jullie vader in de hemel' (Matt. 5: 14-16). Wij mogen richting wijzen naar Jezus. Daarmee is kerstfeest niet alleen een feest maar ook een opdracht. En gelukkig hoeven we dat niet alleen te doen. De Heilige Geest wil ons helpen, Hij woont in ons zodat we Zijn licht kunnen weerspiegelen naar anderen.

En Caspar? Met hem is het gelukkig goed afgelopen. Ze hebben op de terugweg Herodes maar links laten liggen. En meer dan veertig jaar later, Caspar was inmiddels directeur van de school voor sterrenkunde geworden en al tamelijk oud, ontmoette Caspar de apostel Thomas. Die vertelde dat Jezus gestorven en weer opgestaan was. Caspar geloofde en liet zich dopen.

Het was feest voor Caspar, het is feest voor ons, en het zal feest zijn als Christus terugkomt. Want Hij heeft naar ons omgezien. Daarom zingen we, samen met de engelen: Eer aan God in de hoogste hemel en vrede op aarde voor alle mensen die Hij liefheeft.

